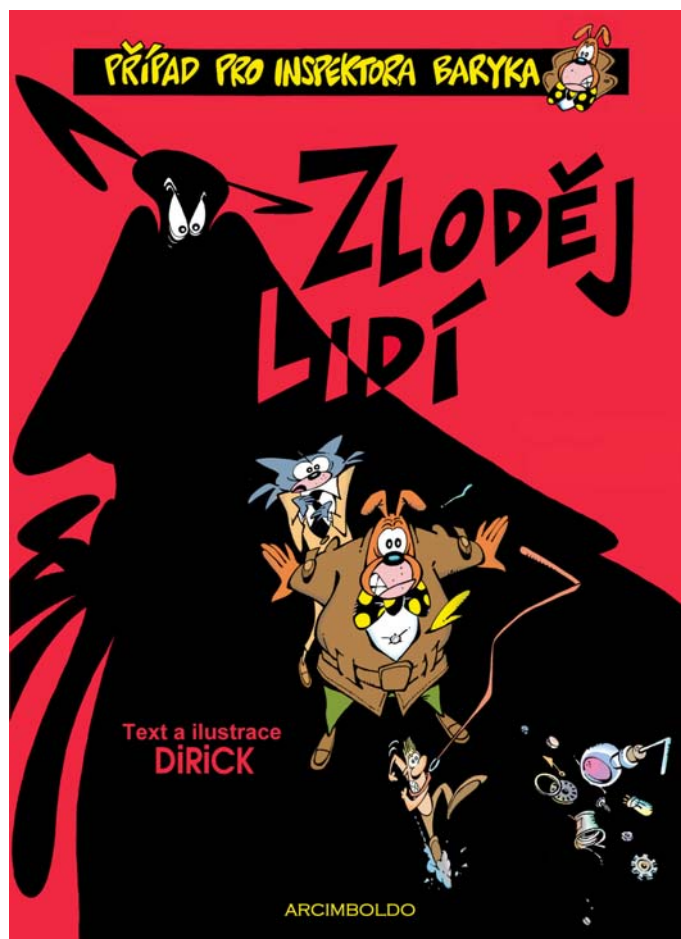

ZLODĚJ LIDÍ

**Divadelní adaptace Dirikova komixu
ZLODĚJ LIDÍ**

PŘÍPAD PRO INSPEKTORA BARYKA

OSOBY

Inspektor Baryk:

Pes boxer, neomylný šéf vyšetřovacího oddělení Spolku pro ochranu lidí (S.P.O.L)

Inspektor stážista Fousek:

Siamský kocour, který bývá často vystaven Barykovým náladám

Slečna Fifinka

Černá angorská kočička, okouzlující Barykova sekretářka a nenahraditelná spolupracovnice S.P.O.L.

Asistent Punt'a

Pes kříženec, vrátný a výkonný agent S.P.O.L.

Lidé

Pes. Kočka

Hlas vyprávěče

OBRAZ PRVNÍ

Tma

Hlas vyprávěče: No ano, to je přece vaše město, vaše ulice... poznáváte? Ale podívejte se lépe... něco tu nehraje. Nezdá se vám, že je něco úplně naopak?

Zatím co se jeviště (před zavřenou oponou) osvětluje, přichází zprava kočka a zleva pes. Každý si vede na vodítku svého člověka. Uprostřed jeviště se setkají, lidé na sebe zavrčí a jsou odtáhnuti svými pány ve směru chůze.

Hlas vyprávěče: Tak co, poznali jste, co je naopak ?

OBRAZ DRUHÝ

Opona se otevírá. Na jevišti je kancelář S.P.O.L. (Spolku pro ochranu lidí) Fousek klečí před slečnou Fifinkou. Fifinka sedí za svým stolem na kterém stojí PC. Oba si hledí zamilovaně do očí.

Hlas vyprávěče: V tomhle krutém světě jsme my lidé na obrácené straně vodítka. Naštěstí existuje ale několik hodných a citlivých zvířat, která se snaží, aby nám nikdo neubližoval.

A tady se právě nacházíme ve slavné budově Spolku pro ochranu lidí, kde tato velkorysá zvířata neúnavně pracují.

Představím vám je: Inspektor stážista Fousek...slečna Fifinka, sekretářka spolku a jejich neomylný šéf Inspektor Baryk.

V momentě kdy hlas vyprávěče představuje Baryka, rozletí se dveře a Baryk vstoupí...

Baryk: VRRR

Fousek: *(dělá, jako že právě diktuje dopis)*

ehm...kde jsme to zůstali...a jo, k vašemu dopisu ze dne...

Baryk: Fousku podejte hlášení! Tak co je nového, drahý kolego?

Fousek: Bohužel, žádné dobré zprávy, šéfe... dnes v noci zmizeli další tři. Tím počet záhadných zmizení za poslední tři měsíce stoupá na hrozivou sumu *(dívá se do zápisů)* 280 pohřešovaných človíčků. A bojím se, že to nebude všechno. Celá ta záležitost začíná být silně zneklidňující.

Baryk: Vás ale, jak se zdá, to příliš nezneklidňuje, co? Za koho mě máte? To si myslíte, že mi ušlo vaše ňuňuňuťuťuťu s mou sekretářkou? Co?

Ťuk ťuk (někdo klepe na dveře)

Baryk: Vstupte!

Punt'a: *(vstoupí, drží v ruce CD a podává ho Barykovi)*

Mám vám předat tohle, pane inspektore!

Baryk: Cédéčko?

Fousek: Nechali ho u mně na vrátnici...bez vzkazu...bez udání odesilatele...nic. Řekl bych...anonymní cédéčko.

Baryk: No dobře dobře, drahý Punt'o, děkuji. Tak si ho teda poslechneme...

Baryk vloží CD do přehrávače na stole a poslouchají.

Hlas: Dovolte , abych se představil pane inspektore Baryku. Jsem vámi tolik hledaný zloděj lidí. Zbytečně se namáháte a jenom mrháte časem. Nic mi totiž nemůže zabránit v mém velkolepém poslání...postupně zmizí všichni ti neužiteční lidští tvorové a já sám se postarám, aby se stali užitečnými...

Baryk: Šílenec! Máme co do činění se šílencem, vážení! A navíc si z nás utahuje! No, ale aspoň teď víme, že se nejedná o nějaký nadpřirozený jev a že únosce skutečně existuje.

Fousek: ... ale... tenhle hlas, šéfe.. nezdá se vám povědomý?

Baryk: Možná.. v každém případě si nedáme pokoj, dokud toho zlosyna nedostaneme!

Fousek: No, to mám radost...jedinečná zábava

Baryk: Nedá se nic dělat. Jsme ochránci lidí, nebo ne?

Baryk odchází. Fousek pohlédne na Fifinku, jako by tu radši zůstal. Povzdechne a po krátkém zaváhání následuje Baryka.

Tma.

OBRAZ TŘETÍ

Tma.

Hlas vyprávěče: *Druhý den večer, zatímco se město ukládá k spánku, Baryk s Fouskem neúnavně procházejí ulicemi, ve snaze najít nějakou stopu.*

Baryk jde rozhodným krokem. Fousek se za ním courá s námahou. Baryk se zastaví a zamyslí se...

Fousek: Jau, jau, jau...už necítím vůbec moje packy, šéfe

Baryk: Zavřete tlamu, milý kolego...rušíte mě v přemýšlení

Fousek: Každopádně neuvěřitelné! Od rána až do teď jsme nachodili stovky kilometrů a nepotkali ani jednoho člověka. Jako by se vypařili.

Baryk: Snad přesněji, jako by je někdo unesl, ne?

Fousek: ...slyšel jste to, šéfe?

Z dálky je slyšet štěkot.

Baryk a Fousek: Člo... člověk!

Na jeviště přiběhne ustrašený člověk a s překvapením se zastaví před Barykem a Fouskem. Tře se hrůzou.

Baryk: Určitě se mu podařilo utéct z pařátů toho zločince! Dávejte pozor Fousku, ať nám neuteče! Díky němu se nám podaří dostat se do úkrytu toho šílence!

Ustrašený človíček se snaží utéct Fouskovi.

Baryk: S citem, Fousku, nesmíte ho zastrašit! Podívejte se, takhle..
...cukříček...CU..KŘÍ...ČEK...na, vem si... Tomu neodolá žádný člověk.

Baryk vytáhne z kapsy kostku cukru a človíček se uklidní a začne před Barykem panáčkovat.

Baryk: A teď rychle, využít situace, sledovat, kam nás povede.
... ale pozor, má takovou hrůzu, že nás povede pochopitelně opačným směrem, pryč od úkrytu únosce... to znamená, že musíme jít přesně tam, kam on nechce.

Baryk se chopí vodítka a vede človíčka odkud přiběhl. Ten se pochopitelně brání.

Baryk: Jó, drahý kolego, všechno je otázka logiky.

Tma.

OBRAZ ČTVRTÝ

Výzkumná laboratoř plná zoufalých lidí zavřených v klecích. Štěkot a vytí. Všichni mají na hlavách helmy a na nich upevněné elektrody z kterých vedou dráty k přístroji s velkou pákou.

Baryk a Fousek: I pro pána Jána!
Ajtakrajta!

Baryk: *(rozhlíží se po místnosti)*...tak tady tedy skončili všichni ti ubožáci... Teď už nám chybí jen ten zločinec!

Punt'a: Hledáte snad mě? *(Punt'a vstoupí teatrálně na jeviště)*

Baryk a Fousek: To snad není pravda! Punt'a? Náš vrátný?

Punt'a: Pochopitelně, kdo jiný? Proč bych jinak, drahý inspektore, dělal vrátného? Jen tak jsem vás mohl přesně sledovat a nerušeně realizovat mé veledílo: Blaho všeho lidstva!

Baryk: No tak, Punt'o, uklidněte se!

Fousek: Klid, Punt'o!

Punt'a : Jen se podívejte kolem, vážení pánové! Víme, že za normálních okolností, všichni tito lidé nejsou k ničemu... ale teď, díky mé genialitě, se stanou konečně užitečnými . Poslouží vědě... jako pokusní lidé!

Baryk: Ale to je odporné a přímo nezvířecí, Punt'o! Jste hnusný tyran! A co láska a věrnost a přátelství, kterých se nám od lidí dostává? To Vám nic neříká?

Punt'a: Ale, ale.... Baryku, nebud'te staromódní! Jsou to přece jenom pokusní lidé, po..kus..ní, rozumíte?
...jediné o co tu jde je vědecký pokrok! Věda!
(při těchto slovech se Punt'a teatrálně rozmáchne a spadne na zadek)

Fousek: Jak jste právě dokázal, Punt'o, vaším přičiněním věda upadá.

Punt'a: Jen trochu trpělivosti, pánové, budete sami unešeni mým geniálním nápadem. Pozorujte prosím zde: vidíte, že každý pokusný člověk má helmu, na té jsou umístěny elektrody a přes ty je možno připojit lidské mozky k tomuto přístroji.

Ted' si nasadím helmu i já, zvednu páku přístroje a moje myšlenky se přenesou do mozku pokusných lidí.*(nasadí si helmu)*

Ted'ka stačí jen myslet usilovně na to, jak se má takový člověk chovat. A výsledek? Mé povely se zaznamenají na vždycky do jejich mozků. Začnou se chovat přesně tak, jak chci já. A to znamená konec znečištěným chodníkům, počůraným rohům, pokousaným listonošům a nočnímu vytí.

Zkrátka, perfektní převýchova těchto neužitečných tvorů.

Baryk: Takže z nich budou vlastně roboti!

Punt'a: Řekněme, lépe, že z nich budou dokonalí lidé.

(Punt'a zvedne páku)

Nová, dokonalá lidská rasa!

Náhle vběhne do pokusné laboratoře Fifinka, vrhne se k páce a stlačí ji dolů.

Fifinka: Tak to teda ne!

Baryk a Fousek: Fifinko!

Fifinka: Vidím, že jsem přišla právě včas!

Punt'a : ú úúú *(zavyje)*

Fousek: Podívejte se inspektore, mám dojem, že se náš drahý Punt'a necítí příliš dobře...

Baryk: Ach jo, je to smutné, ale jak Fifinka stlačila páku opačným směrem, obrátila směr pokusu. A tím se myšlenky lidí přenesly do Punt'ova mozku.

Fousek: No, dobře mu tak, má, o co si prosil. Teďka je ale nejvyšší čas, abychom vysvobodili tyto ubožáky. Měli namále!

Punt'a: úú úúú (*zavyje*)

Fifinka: Ale co...co se teď stane s chudákem Punt'ou? Co si s ním uděláme, šéfe?

Baryk: S Punt'ou?...no... budeme se řídit přesně jeho nápadem. Vychováme ho, slečno. Vy-cho-vá-me.

Opona

OBRAZ PÁTÝ

Hlas vyprávěče: A tak nakonec přece jen všechno dopadlo dobře. Po všech utrpeních a nesmyslných pokusech se ubozí človíčkové mohli vrátit zase domů.

Před oponou: zleva přichází pes a zprava kočka. Jsou sami a bez vodítek. V tom přibíhají na jeviště ze všech stran jejich človíčkové, radostně na ně skákají a vítají se s nimi.

Tma